

[Anne Birgitte Lundholt]

og jeg kan ikke erindre, om fru Lone Dybkjær var ankommet på det tidspunkt, men det lød ikke, som om fru Lone Dybkjær var ankommet på det tidspunkt.

Men jeg satte mig til at lytte til det, fru Lone Dybkjær sagde om, hvad vi skal fremover, hvordan vi skal skabe en udvikling, og jeg hørte ligesom hr. Kim Behnke om nogle få ting, som regeringen godt kunne have vedtaget, og så hørte jeg en lang klagerække, der mundede ud i, at der dog alligevel skete noget.

Men jeg hørte ikke fru Lone Dybkjærs reaktion på de mange, mange forslag om udviklingen op mod år 2000, som Det Konservative Folkeparti stillede til Tingets rådighed i marts måned: 47 sider med forslag, der hænger sammen, også efter regeringens egne økonomers opfattelse. Det hænger sammen, det er en helhed. Her er konkrete initiativer vedrørende erhvervspolitikken, uddannelsespolitikken og udviklingen af det danske samfund og med hensyn til, hvorledes velfærdssamfundet kan betales set fra en konservativ synsvinkel.

I fru Lone Dybkjærs oplæg, hvori der var en stærk kritik af, at jeg havde fremlagt disse tanker fra talerstolen, som hun påstod at der var meget lidt konstruktivt i, lyttede jeg efter, hvad fru Lone Dybkjærs tanker var i den retning.

Vi kunne have brugt debatten på det, men debatten blev ikke brugt på det. Men jeg vil give hr. Rahbæk Møller ret i, at der er én ting, som hr. Rahbæk Møller, ordføreren for forespørgerne, og Det Konservative Folkeparti er enige i, og det er, at regeringen har fremlagt nogle analyse, som bestemt er værd at læse. Men såvel SF som Det Konservative Folkeparti venter fortsat på regeringspartierne bud på løsningerne.

(Kort bemærkning).

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg synes ikke, at fru Lone Dybkjærs bemærkning om degnen skal stå uimodsagt hen. Jeg synes, at fru Lone Dybkjær gav degnene en ordentlig omgang. Nu er jeg selv blevet undervist af en degn i landsbyskolen, og jeg mener nok, jeg både har lært at læse og skrive. Jeg har også lært at være kritisk over for, hvad der foregår omkring mig, så den påstand om degnenes eventuelle undertrykkelse af folket skal hermed modsiges.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Merethe Due Jensen vil jeg blot sige, at jeg sådan set allerede undervejs, da jeg så fru Merethe Due Jensens udtryk, sagde, at hun måtte undskylde den billedlige måde, jeg udtrykte mig på.

Men hvis vi går tilbage til middelalderen, da bogtrykkerkunsten kom – for det var dér, jeg var – er der vel lidt om snakken, men det er jo trods alt ikke på det tidspunkt, fru Merethe Due Jensen er blevet undervist.

Så vil jeg sige, at mig bekendt er Det Konservative Folkepartis 47 sider ikke lagt frem i Folketinget – i hvert fald har jeg har ikke set dem som konkrete forslag – og mig bekendt behøver jeg ikke i en debat, som i øvrigt er rejst af hr. Rahbæk Møller, at tage stilling til et konservativt forslag, der ligger og fløjter rundt i samfundet; det er vel ikke en normal arbejdsform, og den med, om jeg er der eller ikke er der, er lidt for billig. Jeg kender godt de forslag; jeg er ikke enig i dem, og i øvrigt er måden at få dem diskuteret på, at de fremsættes konkret. Det er jo den måde, vi arbejder på, og fru Anne Birgitte Lundholt værner sig vel efterhånden til arbejdet i Folketinget også som almindeligt folketingsmedlem og ikke kun som minister – så tak for sidst – og hvis fru Anne Birgitte Lundholt havde vænnet sig til det, ville hun også vide, at forslagene skal fremsættes, for at de kan blive diskuteret.

Jeg kom faktisk ikke med en masse kritik af regeringen. Jeg synes, det er en udmærket regering. Den arbejder naturligvis – ellers ville det jo også være forbløffende – og derfor sagde jeg, det var sortmaleri af hr. Rahbæk Møller. Jeg indrømmer gerne, at hr. Rahbæk Møller faktisk også gjorde nogle positive bemærkninger. Det, jeg sagde, var, at det efter min opfattelse var en lidt forkert debat, når vi diskuterer enkeltelementer og ikke det grundlæggende, som hr. Erhard Jakobsen også var inde på, nemlig lyset. Hvad kan vi som politikere gøre for at skabe noget håb om, at tingene kan gøres anderledes? Jeg vil stadig væk fastholde, at denne debat ikke skaber håb om, at tingene kan gøres anderledes. Det er tragisk, for der er brug for, at demokratiet på en eller anden måde også viser sig voksent på dette område.

Så sagde jeg faktisk, og det er til hr. Kim Behnke, at informationssamfundet betyder, at